

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Deepak C

İstediğiniz Hayatı Yaratma

BÜYÜCÜ

DHARMA

Chopra

ak için 20 Ruhsal Yol

İN YOLU

LA

"Mucizelere olan yolculuk burada başlıyor. Şimdi yola çıkmanın tam zamanı! Büyücünün yolu zamanla sınırlı değildir; O, her yerde ve hiçbir yerdedir. O, herkese ve hiç kimseye aittir. Bu kitap, zaten sizin olanı size geri veriyor."

Deepak Chopra, Büyücünün Yolu'nda, istediğiniz yaşamı yaratmanın hayatı zenginleştiren yirmi ilkesini açıklıyor. Gerçek özgürlük ve doyum, kaybettiğimiz ama ulaşabileceğimiz büyüü tekrar keşfetmekle mümkündür. Derinlerdeki büyüüyü, yani iç rehberimizi bulduğumuzda, sıradan ve alışılmış olan dünyadan, yeni ve mucizelerle dolu bir dünyaya yükseleceğiz.

Bu olağanüstü kitap, açıklamalar ve önerileriyle büyüünün yolunda nasıl yürüyeceğinize dair bir dizi ders sunuyor. Bu kitapta, Büyücü Merlin'in Kral Arthur'a verdiği dersler, içinizdeki sınırsız gerçekliğe ulaştıran yolculukta, yolunuzu aydınlatacak bir meşale olacaktır.

DHARMA YAYINLARI

Yeni Çağ / Kişisel Gelişim

ISBN 975-7800-31-7

9 789757 800316

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

BÜYÜCÜNÜN YOLU

İstediğiniz Hayatı Yaratmak İçin 20 Ruhsal Yol

Deepak Chopra

Türkçesi
Levent Kartal

DHARMA YAYINLARI

Dizi Adı	<i>Yeni Çağ</i>
Yayın Yönetmeni	<i>Cem Şen</i>
Kitabın Özgün Adı	<i>The Way of the Wizard: 20 Lessons to Live A Magical Life</i>
Yazar	<i>Deepak Chopra</i>
Türkçesi	<i>Levent Kartal</i>
Kapak Tasarımı	<i>DHARMA CREATİF</i>
Yayına Hazırlayan	<i>Namık K. Atalay</i>
Renk Ayrımı	<i>3B Grafik</i>
Basım	<i>Kitap Matbaacılık</i>
Cilt	<i>Fatih Mücellit</i>
Yayın Tarihi	<i>Mayıs 1999/ 1. Basım</i>
	<i>Ocak 2001/ 2. Basım</i>
ISBN	<i>975-7800-31-7</i>
Türkçe Yayın Hakları®	<i>© Dharma Yayınları</i>
İletişim Adresi	<i>P.K. 1358 Sirkeci 34438 İstanbul</i>
GSM	<i>532 377 11 45</i>
Tel	<i>212 512 81 21 pbx</i>
Fax	<i>212 512 50 21</i>
E-posta	<i>dharmayayinlari.com</i>
Web sitesi	<i>http://www.dharmayayinlari.com</i>

TEŞEKKÜRLER

Aşağıdaki kişilere sevgi ve teşekkürlerimi iletmek istiyorum.

İlk önce dostum, rehberim ve editörüm Peter Gauzzardi'ye. Peter sen en iyisisin!

Shaye Areheart, Patty Eddy, Tina Constable, Leslie Meredith, Chip Gibson ve Michelle Sidrane'ı da kapsayan Harmony Kitaplar'daki aileme.

Bu kitaptaki prensiplerin ifadeleri oldukları için Rita Chopra, Mallika Chopra ve Gautama Chopra'ya.

Tüm sınırların ötesinde olan bir görüşe olan bağlılıkları ve cesaretleri için Ray Chambers, Gayle Rose, Adrianna Nienow, David Simon, George Harrison, Olivia Harison, Naomi Judd, Demi Moore ve Alice Walton'a.

Tüm misafirlerimize ve hastalarımıza ilham verici örnekler oldukları için Roger Gabriel, Brent Becvar, Rose Bueno-Murphy ve Sharp Zihin-Beden Tıbbi Merkezi çalışanlarına.

Hiç bitmeyen enerji ve adanmışlıklarından dolayı Deepak Singh, Geeta Singh ve Quantum Yayınları'ndaki tüm çalışanlara.

Tüm girişimlerimizdeki en yüksek bütünlüğü sağlamadaki niyetliliği için Muriel Nellis'e.

Kendine dayalılığın çok güzel bir örneği olduğu için Richard Perl'e.

Benlik-bilgisindeki sarsılmaz inancı, birçok insanın hayatını değiştirmedeki kararlılığı ve bulaşıcı hevesliliği ile Arielle Ford'a.

Ve anlayışı ile dostluğu için Bill Elkus'a.

BİR

*Büyücünün
Dünyasına
Giriş*

İnsanlar Hindistan'dan gelip de büyücülerle neden bu kadar çok ilgilendiğimi bilmek istiyor. Yanıtım şu: Hindistan'da hâlâ büyücülerin var olduğuna inanırız. Peki ama büyücü nedir? O sadece büyü yapan birisi değil, dönüşümü sağlayan kişidir.

*Büyücü korkuyu sevince, hüznü
doyuma dönüştürebilir.*

*Büyücü zamanla sınırlı bilinci,
zamanın ötesine geçirebilir.*

*Büyücü sizi sınırların ötesindeki
sınırsız taşıyabilir.*

Hindistan'da büyürken tüm bunların doğru olduğunu biliyordum. Bazen beyaz elbiseli ve sandaletli yaşlı adamlar evimize gelirdi ve iri gözlü bir çocuğa bile olağanüstü yaratıklar gibi görünürlerdi. Tam anlamıyla huzur doluydular; neşe ve sevgi yayarlardı; hayatın acımasız iniş ve çıkışları onları hiç etkilemez gibi görünürdü. Biz onlara guru veya ruhsal danışmanlar derdik. Ancak gurularla büyücülerin aynı şey olduğunu anlamam çok uzun zaman aldı. Her toplumun kendi Öğretmen'leri, Gören (Bilen)'leri (seer), Şifacı'ları olmuştur. Guru ise bizim, bilgelere verdiğimiz addır.

Batıda büyücü, kabaca simya uygulamasıyla işlenmemiş metali altına çeviren sihirbazdır. Simya Hindistan'da da vardır (gerçekte orada bulunmuştur). Ama

simya sözcüğü şifreli bir sözcüktür. O, insanları altına çevirmek, en işlenmemiş yönlerimiz olan korku, cehalet, nefret ve utangaçlığı en değerli şeye, sevgi ve doyuma dönüştürme anlamına gelir. Öyleyse simyacı, kendinizi özgür ve seven bir insana nasıl dönüştürebileceğinizi öğretebilen kişidir ve her zaman bir simyacı vardır. Hindistan'da lisedeyken batı geleneğinin ünlü büyücüsü Merlin hakkında zaten çok şey biliyordum. Herkes gibi onu çabucak sevdim. Kısa zamanda dünyasının kapıları önüme açıldı. Şu anda bile Tennyson'un uzun ve sıcak yaz günlerinde ezberletilen epik şiiri *Idylls of the King*'den düzinelerce kıta var aklımda. Arthur'un¹ geleneğiyle ilgili olarak bulduğum her türlü bilgiyi öğrenmiştim. Yazarların beni büyücülerin efsanevi karakterler olduğuna inandırmaya çalışmalarına karşın, sıcak tropikal güneşin altında da yaşasam, yeşil, ılıman Camelot² hakkındaki herşey gibi Merlin'in³ Kristal Mağara'sının da var olduğunu bilmek, zırhın içinde boğulacak bile olsam Lancelot⁴ gibi dörtlüla gitmeyi istemek hiç de alışılmadık değildi.

Ben farklı algılıyordum çünkü I lintli bir çocuktum ve onlarla karşılaşmışım.

¹ 6.yy'da yaşadığı sanılan İngiliz kralı. Lideri olduğu Yuvarlak Masa Şövalyeleri ile birlikte İngiltere'yi bulunduğu sefaletten, refah ve mutluluğa nasıl kavuşturduğunu anlatan birçok efsane vardır. (çev.)

² Kral Arthur'un efsanevi ülkesi. (çev.)

³ Kral Arthur'un öğretmeni. (çev.)

⁴ Yuvarlak Masa Şövalyelerinden, Kral Arthur'un sağ kolu. (çev.)

Büyücülere neden ihtiyacımız var?

Otuz yıl boyunca büyücülük bilgileri üzerine düşünüp durdum. Glastonbury ve West Country'e yürüdüm, Tor'a tırmandım. Arthur ile şövalyelerinin uyudukları düşünülen tepeyi gördüm. Ama daha gizemli bir şey beni büyücülüğe çekiyordu. Yıldan yıla zamanımızın bu bilgiye daha çok ihtiyaç duyduğunu hissettim. Artık bir yetişkin olarak meslek yaşamımı tam bir özgürlük ve doyumun nasıl elde edilebileceği hakkında konuşup yazmakla geçiriyorum. Konuştuğum şeylerin simya olduğunu son zamanlarda fark ettim. Sonuçta Merlin ile Arthur'un Kristal Mağara'daki olağanüstü ilişkileri ile bu konuya yaklaşmanın heyecan verici olacağına karar verdim. Bu kitabın açıkladığı gibi Kristal Mağara insan kalbindeki çok özel bir yerdir. Bir bilgenin korkuyu tanımadığı, dış dünyanın karmaşasının giremediği sığınaktır o. Kristal Mağara'da her zaman bir büyücü olmuştur ve her zaman da olacaktır; tek yapacağımız şey girip dinlemektir.

Çağdaş insan da geçmiş kuşaklar kadar büyücünün dünyasında yaşıyor. Büyük mitoloji ustası Joseph Campbell, köşe başında yeşilin yanmasını bekleyen herkesin kahramanlıklar ve efsanevi olaylar dünyasına girmeyi beklediğini söyler. Sadece bu fırsatın ayırıldında değiliz. Engellerden dolayı taşa saplanmış kılıcı fark etmeden caddeyi geçiyoruz.

İşte mucizeler dünyasına olan yolculuk burada başlıyor. Şimdi yola çıkmanın tam zamanı. Büyücünün yolu zamanın içinde yer almaz, o her yerde ve hiçbir yerdedir. O herkese ve hiç kimseye aittir. Bu kitap zaten sizin olanı anlatıyor. İlk derste söylendiği gibi:

Hepimizin içinde bir büyücü vardır.

Büyücü herşeyi görür ve bilir.

Kitapta doğru olduğundan kuşku duymayacağınız tek cümle budur. Bir kez içimizdeki büyücüyü bulduğumuzda, öğreti kendi kendine ilerler. İçimdeki rehberin ne söyleyeceğini gözleyip bekleyerek kendiliğinden öğrenme yolu, yıllardır hayatımdaki en önemli şey olmuştur. Öğrenmenin hiçbir biçimi bu kadar zevkli olamaz. Merlin'i havaalanında duyduğum kahkahada, sahile inen yoldaki ağaçların fısıltılarında, hatta televizyonda konuşurken işittim. Eğer hazırsanız, bir otobüs durağı bile Kristal Mağara'ya dönüşebilir.

Neden büyücünün bilgisine ihtiyaç duyuyoruz? Bizi sıradan ve alışılmış olandan alıp sadece efsanelere özgü kıldığımız ama aslında şu anda burada da var olan alışılmamışa götürmesi için. Yaşamak demek, istediğinizi söylemek, istediğinizi olmak ve dilediğinizi yapma hakkını kazanmaktır. Camelot böyle bir özgürlüğün simgesiydi. İşte bu yüzden öylesine bir beğeni ve arzuyla Camelot'un özlemini çekiyoruz. Hayat her zaman olduğundan daha zor. Bir zamanlar öğrencinin biri büyük bir ustaya gidip "Neden kendimi bağırma istercesine bu kadar şışeye kapatılmış gibi hissediyorum?" dedi. Usta baktı ve cevap verdi: "Çünkü herkes öyle hissediyor."

Hepimiz sevgi ve yaratıcılık ile gelişmek, içsel doğamızı keşfetmek isteriz ama genelde başaramayız. Kendi yarattığımız hapisanelerde yaşıyoruz. Ancak bazı insanlar, hayatı bu kadar kısıtlayan kuralların ötesine geçebilmiştir. Bakın Mevlana Celaleddin-i Rumi ne diyor: *"Koşullanmamış ruhsun, koşullara hapsolmuş, tutulan güneş gibi."*

Bu, insanların zaman ve mekânla sınırlı olduklarını kabul etmeyecek bir büyücünün sesidir. Sadece geçici bir tutulma içerisindeyiz. Bir büyücüyü takip etmenin amacı, içimizdeki büyücüyü bulmaktır. İç rehberi bulmak, kendi benliğinizi bulmaktır. Benlik, geçici bir tutulmadaki hiç sönmeyen güneştir; ayın gölgesi kalkınca güneş tüm ihtişamıyla parlar.

Büyücüden nasıl ders alırsınız?

Bu kitapta, büyücünün bakış açısından anlatılmış yirmi ders var. Her dersin başında alışılmış gerçekliği aşmanıza yardımcı olacak, büyücünün bilgelikinden parçalar olan aforizmalar var. Her birini okuyup özümseyin. Bir sonuç beklemeyin, sadece yaşayın. Üzerlerinde çalışmanıza veya çaba sarf etmenize gerek yok. Çaba harcamak, bataklıktan çıkmaya çalışmaya benzer; bu sadece daha beter saplanmanıza neden olur.

İçimizdeki büyücü konuşmak istiyor ve bu, hepimiz için geçerlidir. Ancak ona bir şans tanımalı, konuşması için bir fırsat vermelisiniz. Bu aforizmalar, Zen koanları gibi algılamanızda bir sıçrama yaptırıp kişisel gerçekliğinizi değiştirme fırsatı yaratacaktır.

Büyücünün sesi, tekrar gündelik yaşama getirilmelidir. İlk dersin ilk sözünü söylemiştim: *Hepimizin içinde bir büyücü vardır. Büyücü herşeyi görür ve bilir.* Ders şöyle devam ediyor:

Büyücü, aydınlık ve karanlık, iyi ve kötü, zevk ve acı gibi zıtlıkların ötesindedir.

Büyücünün gördüğü herşeyin temeli görünmeyen bir dünyadadır.

Doğa, büyücünün hallerini yansıtır.

Zihin ve beden uyuyabilir ama büyücü her zaman uyanıktır.

Büyücü ölümsüzlüğün sırrına sahiptir.

Eğer bu sözler içinizi kıpırdatıp bir şeyler anımsatıyorsa işe yaramışlardır. Sınırlı bir varlık değil de evrenin mucizevi çocukları olduğunuzu keşfetmek, gerçekten de heyecan verici bir şeydir. Bu gerçektir; uzun süreden beri tutulmada olan, hepimizle ilgili derin bir gerçek.

Bunlar gibi, Merlin ve Arthur'un dünyasındaki hikâyelerden esinlenilerek oluşturulmuş yüz kadar aforizma topladım. Bunlar eski efsanelerden parçalar değil, zamanında oluşturduğum özlü hikâyelerdir. Bazen, bu hikâyeler ile aforizmalar arasında bir bağlantı yokmuş gibi görünebilir veya tam birbirleriyle uyuşmazlar. Bu ise bilerek yapılmıştır çünkü düzenlilik yaratma ihtiyacındaki düz mantığınız büyücünün yolunu yürüyecek olan tek yönünüz değildir. Bu yolu bir o kadar da hayal gücü, umut, yaratıcılık ve sevgiyle de yürüyeceksiniz.

Kısacası, büyücünün yolu, ruhun yoludur. Ancak maneviyat, akla karşı değildir; o, aklın uyum sağladığı daha geniş bir plandır. Aforizmalar ve hikâyeleri destekleyen "Dersi Anlama" adlı bölümü düz mantığınıza seslenmek için koydum. Son olarak da, büyücünün bilgeliğinin yaşamınıza yerleşmesini sağlayacak olan "Dersle Yaşama" adlı bölüm geliyor.

"Dersle Yaşama", büyücünün yolunda etkin olduğunuz kısımdır. Önerilerim sadece birer başlangıçtır; derslere katılmanız için sizi alevlendirecek birer kıvılcım. Sonuçta sizi değiştirecek olan, kendi anlayışınızdır. "Dersle Yaşama", genelde düşünce ile yapılan deneyler içerdiği için size pasif gibi gelebilir.

Düşünceyle yapılan deney nedir ki? Zihninizi yeni yerlere götürüp olayları daha farklı algılamanızı sağlamanın bir yoludur. Büyücüler derin ve önemli bir şey biliyorlardı; eğer dünyayı değiştirmek istiyorsanız, ona bakış açınızı değiştirin. Einstein bir keresinde bir kanepeye uzandı, gözlerini kapattı ve ışık hızında ilerleyen bir adam düşündü.

Bu ilginç görüntüden sonra, hayal kurmak gibi görünen çeşitli düşünce deneyleri yapmaya başladı. Doğanın kendisinin de onaylaması ile, tüm bilim dünyasının tutumu, Einstein'ın bu aşkın görüşleri ile birkaç yılda değişecekti.

Eğer kanepede kurulan bir fantezi dünyayı değiştirebiliyorsa, düşüncenin olağanüstü bir gücü var demektir. Hiçbirşey, yaşanılmazsa gerçekten öğrenilemez.

Akıl, deneyim, ruh; bunlar biraraya geldiğinde kapı açıktır ve sahne simya için hazırdır. İçinizdeki bilgelik bir kez yandı mı, bir daha söndürülemeyecek bir alev gibidir.

Toparlamak için şunları öneriyorum:

1. Herhangi bir dersi okumadan önce bir dakika kadar sessizce oturun.

2. Aforizmaları okuduktan sonra özümsemek için birkaç dakika ayırın. Dilediğiniz kadar tekrar tekrar okuyun. Kendi tepki ve sezgilerinize fırsat tanıyın; bunlar genelde elde edebileceğiniz en önemli şeylerdir.

3. Devam edin ve dersin geri kalan kısmını okuyun: Merlin ve Arthur arasında geçen hikâyeyi, "Dersi Anlama" adlı bölümü ve "Dersle Yaşama" adlı bölümü.

4. Eğer "Dersle Yaşama" bölümü pratik bir çalışma içeriyorsa -ki genelde içerir- kendinize çalışma için birkaç dakika ayırın. Eğer tam bir deneyim istiyorsanız çalışmayı gün boyunca tekrar etmeniz yararlı olacaktır.

Her dersi dilediğiniz kadar okuyun, bir kere daha veya daha fazla; bir gün veya bir hafta dersle birlikte yaşayın. Bu süreçte izlenecek bir ders programı yoktur. Benim size tek önerim, bir anda birçok dersi hazmetmeye çalışmaktansa, her birini yaşamak için en az bir gün ayırmanızdır.

Simyanın yedi adımı

Kitabın III. Bölümü, büyücünün öğrencisinin geçirdiği dönüşüm aşamalarıyla ilgilidir. Ben bunlara; doğumla başlayıp son olarak tam bir dönüşümle son bulan simyanın yedi basamağı diyorum. Simya, nesneleri o muhteşem, bozulmayan maden olan altına dönüştürme ile ilgilidir. İnsanoğlu açısından altın, saf ruhun sembolüdür. Ne zaman insan tüm sınırlılıkların ötesine geçer, tüm korkularını yener ve içindeki o saf ruhun farkına varır, işte o zaman simyanın yedinci adımı da atılmıştır.

Hiçbir yolculuk bu kadar harikulade olamaz. Arthur döneminde bu yolculuğa arayış (quest) denirdi ve aranan yüce şey ise her zaman için, saf ruhun en güzel sembolü olan, *Kutsal Kadeh* (Holy Grail)⁵ idi. Benim için simya ve Kadeh aynı şeydir. Her ikisinde de hayatın zamansız yönünün derin bir arayışı vardır ki bu herkese hayalini kurduğu şeyleri –saf sevgi, saf neşe, ruhta bütünlüğü– getirir.

İlk önce II. veya III. Bölümü okumanız önemli değil. Her bölümün kendi tarzı ve yaklaşımı vardır, ama ikisi de büyücünün dünyasından gelir. Merlin ikisinde de yaşar ve onun amacı hep aynıdır; her birimize bedenimizin mirası olan mükemmelliği nasıl elde edeceğimizi öğretmek.

Sonuç olarak bu kitap sizi, ego'nun hâkim olduğu hayattan alıp tüm mücadelesi ile, mucizelerin hâkim olduğu bir hayata götürecek olan arayışın ana hatlarını çizer. Hiç kimse aynı hızda öğrenemez ama mucizelere duyulan açlık herkeste o kadar güçlüdür ki, büyücünün bu bilgisinin yeni hayatınızla birlikte doğmaya başladığı gün sizinle birlikte

⁵ Hz. İsa'nın veda yemeğinde kullandığı zannedilen kadeh. (Çev.)

olmak isterdim. Sizi, ruhsal potansiyelinizin ortaya çıkmasından başka bir şey beklemiyor.

Not: Bir Gören olarak büyücünün cinsiyeti yoktur. Şunu bilin ki büyücü, erkekler kadar kadınlara da atfedilmiştir. Herşeyden öte, sihrin geri dönüşü toplumumuzda kadınlar tarafından daha kolay kabul görmüştür.

İKİ

*Büyücünün
Yolu*

"Bir öğreti var" dedi Merlin, "Büyücünün yolu diyorlar. Hiç duydun mu?"

Sönme üzere olan ateşi yakmaya çalışan Arthur kafasını kaldırıp baktı. West Country'de ilkbaharın ilk günlerindeki nemli sabahlarda ateş yakmak genelde zordu.

"Hayır, hiç duymadım" dedi Arthur, biraz düşündükten sonra. "Büyücüler? Yani onlar bizden farklı mıdır?"

"Hayır, onlar da bizim gibidir" diye yanıtladı Merlin. Çocuğun ateşi yakmak için boşa kürek sallamasına sabırsızlanınca, Arthur'un topladığı nemli çalı çırpıyı bir parmak hareketi ile yaktı. Anında bir alev yükseldi. Daha sonra ellerini açtı ve yoktan biraz yiyecek ortaya çıkardı; iki tane yerelması ve bir avuç yabani mantar. "İstersen bunları şişe geçirip pişir" dedi. Arthur başını sallayıp onayladı. On yaşlarındaydı. Bildiği tek insan Merlin'di. Hatırladığı kadarıyla da hep birlikteydiler. Bir annesi olmalıydı, ama hayal meyal bile olsa yüzünü hatırlamıyordu.

Beyaz pamuk sakallı adam, kraliyet soyundan gelen bebeğe, doğumundan birkaç saat sonra sahip çıkmıştı.

"Büyücünün yolunun son bekçisiyim" dedi Merlin. "Ve belki de bunu öğrenecek olan son kişi olacaksın." Arthur şişleri yerleştirirken başını çevirip baktı. İşte şimdi ilgisini çekmişti. Merlin bir büyücü müydü? Böyle bir şey olamazdı. Onlar Kristal Mağara'da yalnız yaşıyorlardı. Mağaranın parlaklığı onların ışığıydı. Arthur yüzmeyi balığa dönüşerek

öğrenmişti. Ne zaman yemek istese geliyor veya Merlin ona sunuyordu. Yani bu herkes için böyle değil miydi?

"Biliyorsun, yakında buradan ayrılacaksın" diye devam etti Merlin. "Patatesleri köze düşürme!" Tabii ki çocuk çoktan düşürmüştü. Merlin, zamanı geriye doğru yaşadığından, uyarıları çok geç gelirdi; ufak bir kaza olduktan sonra. Yerelmasını küllerden temizledi ve ıhlamur ağacının taze dalından yapılmış şişe tekrar dizdi.

"Üzülme" dedi Merlin. "O senin olsun."

"Ayrılmakla neyi kastediyorsun?" diye sordu Arthur. Sadece nadiren, Merlin pazara çıkmak istediğinde yakındaki kasabaya giderdi. Büyücü böyle zamanlarda kendisini ve Arthur'u başlıklı pelerinlerle gizlerdi. Ancak Arthur dikkatli bir gözlemciydi; diğer insanlarda gördükleri onu rahatsız etmişti.

Merlin öğrencisine gözlerini kısarak tuhaf bir şekilde baktı. "Seni bataklığa veya ölümlülerin dediği gibi dünyaya, yolluyorum. Seni, unutmaman gereken bir şeyi öğrenmen için bunca yıl bataklıklıktan uzak tuttum."

Merlin etkili olması için duraklayarak "Büyücü'nün Yolu" dedi.

İki dost, bu sözlerden sonra uzun süredir alışık oldukları gibi sessiz kaldılar.

Yaşlı adam ve çocuk neredeyse birlikte soluk alıp veriyorlardı, bu yüzden Merlin, Arthur'un içindeki kafese konulmuş panteri andıran sabırsızlığı hissetmiş olmalıydı.

Arthur yemekten sonra yıkanmak için mağaranın aşağısındaki küçük gökyüzü mavisi göle gitti. Döndüğünde Merlin en sevdiği kayanın üstünde güneşleniyordu (*güneşlenme* görelî bir tabirdir) –pamuğu andıran bulutlar, tek bir ışık hüzmelerinin dalların arasından geçip büyücünün beyaz saçlarına düşmesine izin verecek kadar

aralanmışlardı.Çocuğun ağzından çıkan ilk cümle "Peki sen ne yapacaksın?" oldu.

"Ben mi? Kendini üzme. Sensiz de yapabilirim, teşekkürler." Bu ters cevabı verdiğinde, çocuğu incittiğini biliyordu. Ama büyücüler özür dilemeye isteksizdirler. Beyaz külden yapılmış, çok güzel bir yay Arthur'un yanında beliriverdi. Arthur yerden yayı alıp germeye başladı. Aralarındaki şifreli dilde bunun, yaşlı adamın özür dileyişi olduğunu biliyordu.

"Tedirgin olduğum şey ben değilim, bilginin yok olması" diye devam etti Merlin. "Dediğim gibi büyücünün yolunu öğrenecek son kişi olabilirsin."

"Öyleyse yok olmaması için elimden geleni yapacağım" diye söz verdi Arthur.

Merlin başını salladı. Günün geri kalan kısmında ve belki de daha sonraki birçok gün, büyücüler gibi konuşmadı. Arthur bir Haziran sabahı, çam dallarından yapılmış yatağını, nasıl olduysa, karlarla kaplı buldu. Titiyerek kalktı ve geyik derisi battaniyesini silkelerken bir tutam kar havaya saçıldı.

"Bunu sadece Aralık'ta yaptığını sanırdım" dedi, ancak Merlin yanıt vermedi. Merlin, kamplarını çevreleyen kar çemberinin tam ortasında heykel gibi duruyordu. Önünde ise ilginç bir görüntü vardı; iri bir taşa saplanmış bir kılıç. Havadaki soğuğa rağmen taşa ve bir buçuk metrelik işlenmiş parlak demirden yapılmış gül kadar temiz kılıca kar değmemişti.

"Bu ne?" diye sordu Arthur. Nedenini bilmiyordu ama taşın görüntüsü heyecan vericiydi.

"Hiçbirşey" diye yanıtladı Merlin. "Hatırlaman yeterli."

Biraz sonra taşdaki kılıç gözden kaybolmaya başladı. Arthur sabah banyosundan döndüğünde Merlin'in mekânı

tekrar ısınmıştı; kar güneşten erimiş, taş da bir rüya gibi yok olmuştu. Çocuğun gözleri doldu, çünkü Merlin'in bunu veda etmek için yaptığını biliyordu; ayrılış ve hatırlayış için.

Arthur dünyaya açıldıktan sonra olanlar, efsaneyi oluşturan olaylardır. Sonunda Arthur kendini, karlı bir Noel sabahı, gizemli bir şekilde taş a saplanan kılıcın tekrar belirmediği Londra'daki katedralin önünde buldu. Katedralden çıkan şaşkın kalabalığın bakışları içinde kılıcı çekip krallığını ilan etti. Krallığı ele geçirmek isteyen düşmanlarını uzun, sert savaşlardan sonra alt edip gücünün simgesi olan Camelot'u kurdu. Her gün büyücünün sırlarıyla yaşadı. Sonuçta öldü ve tarihe karıştı. Daha sonraki nesillere ise, Arthur'un mücevherli kılıcı taşdan çıkartıp kaderini çizmesinden önce, Merlin'den bunca yıl ormanda öğrendiklerini merak etmek kaldı.

Camelot'un düşmesinden sonra, Arthur'un dünyasının silinmesi çok kısa sürdü. Ülke tekrar çekişme ve cehalete battı ki, Merlin böylece büyücülerin sonuncusu olduğunu kanıtladı. Merlin'den sonra, batı tarihinde başka büyücüler görülmemiştir.

Ancak Merlin, büyücünün bilgisinin tarihin değişimine bağlı olduğunu hiç düşünmedi. "*Bildiklerim havanın içindedir*" demeyi severdi. "*Nefes al ve bulacaksın.*" Büyücüler zamana bağlı olmayan şeyler bilirlerdi ve onların bilgilerinin saklı olduğu yer, zamanın dışında olmalıdır. Yol açıktır. Her yerde başlar ve hiçbir yere götürür ama yine de götürdüğü yer gerçek bir yerdir. Merlin'i dinledikten sonra tüm bunlar açığa çıkıyor.

BİRİNCİ DERS

Hepimizin içinde bir büyücü vardır.

Büyücü herşeyi görür ve bilir.

*Aydınlık ve karanlık, iyi ve kötü, zevk ve acı gibi
zıtlıkların ötesindedir büyücü.*

*Büyücünün gördüğü herşeyin kökü,
görölmeyen bir dünyadadır.*

Doğa, büyücünün hallerini yansıtır.

*Zihin ve beden uyuyabilir, ama büyücü her
zaman uyanıktır.*

Büyücü, ölümsüzlüğün sırrına sahiptir.

"İşte" dedi bir gün Merlin, bir kâse çorbayı genç
Arthur'a vererek. "Tadına bak."

Arthur çekinerek tattı. Arthur'un arkası dönükken
hazırlanmış geyik eti çorbası ve gizemlice baharatlanmış
yabani kökler. Aslında çorba mükemmeldi. Arthur,
Merlin'in kâseyi almak için uzandığını görünce, kaşığını
hevesle tekrar daldırdı.

"Bekle, biraz daha" diye mırıldandı Arthur ağzı dolu bir
şekilde. Merlin kafasını sallayıp "Ziyafetin tümü ilk
kaşıktadır" diye hatırlattı. Arthur'un başta asabı bozuldu ve
hayal kırıklığına uğradı ama ardından kendini, sanki herşeyi
yemiş gibi doymuş hissetti. Daha sonra bir ağacın altında
kestirirken, Merlin sessizce yaklaşıp bir kâse dolusu çorbayı
yanına bıraktı. Büyücü uzaklaşırken fısıldayarak, "Unutma;
eğer sana herşeyi ilk derste gösteremeseydim, bunca yıllık
büyücülük eğitimin bir işe yaramazdı."

Dersi Anlama

Büyücünün öğretmesi gereken şeyleri öğrenmek bir ömür sürebilir ama yıllar, hatta on yıllar içerisinde ortaya çıkacak olan herşey Merlin'in ilk dersinde mevcuttur. Burada büyücü kendini tanıtıyor. Ölümün ve ölümsüzlüğün en derin sırlarını çözmeye yarayacak olan hayata bakış açısını tarif ediyor. Ve tüm bunlar sihirli bir şekilde oluyor. Bir nedenden dolayı Merlin fiziksel formuyla görünmez. Formlar onu ilgilendirmez. O, nice dünyaların gelip geçtiğini görmüş, çok uzun süren karmaşalardan kurtulmuştur ve hepsine tepkisi aynı olmuştur: O, görür.

Büyücüler, Gören'lerdir. Neyi görürler? Onlar gerçeği birçok parçalar halinde değil, bir bütün olarak görürler.

"Sen hep bir büyücü müydün?" diye sordu genç Arthur.

"Nasıl olabilirim ki?" diye karşılık verdi Merlin. "Ben de senin gibi dolanırdım ve bir insana baktığımda tek gördüğüm etle kemikten ibaretti. Daha sonra fark ettim ki insan, bedeni aşan bir düzeyde yaşıyor; karışık duygularla dolu insanların karışık evleri oluyor; mutlu, doyumlu insanlar ise düzenli evlerde oturuyorlar. Bu basit bir gözlemdi ama sonra düşündüm ve artık bir ev gördüğümde, o insan hakkında daha çok şey öğreniyorum.

"Sonra görüşüm iyice genişledi. Ne zaman bir insan görsem onun ailesini ve arkadaşlarını da görmeden geçemiyorum. Bunlar da, bana kendinin gerçekten kim olduğunu uzun uzadıya anlatan kişinin birer uzantısıdır. Ve görüşüm daha da gelişti. Fiziksel görünümün ardında, duygular, arzular, korkular, ümitler ve hayaller gördüm. Bunlar da, eğer göreceğ gözün varsa, tabii ki insanın birer parçasıdır.

"Her insanın yaydığı enerjiyi algılamaya başladım. Artık, et ve kemığın oluşturduğu fiziksel yapı hemen-hemen

önemini yitirmişti ve çok geçmeden karşılaştığım her insanda dünya içinde dünyalar gördüm. Ve sonra fark ettim ki yaşayan herşey, sadece değişik birer maske takmış bir evrendir.

"Bu gerçekten mümkün mü?" diye sordu Arthur.

"Tüm evreni içinde bulacağın gün gelecek ve böylece bir büyücü olacaksın. Büyücü dünyada yaşamaz, dünya büyücünün içinde yaşar.

"Büyücüler, yüzyıllar boyunca aranan kişiler olmuşlardır; balta girmemiş ormanlarda, mağaralarda, kule veya tapınaklarda. Büyücü ayrıca değişik isimlerle de görünmüştür; Filozof, Sihirbaz, Gören (seer), Şaman, Guru. 'Neden acı çektiğimizi anlat. Neden büyüyüp öldüğümüzü. Neden kendimiz için iyi bir yaşam oluşturamayacak kadar zayıf olduğumuzu anlat bize.' Ölümlüler, sadece bir büyücüye bu kadar zor sorular sorup dertlerini dökebilirler.

"Eğer dikkatlice dinlenirse, tüm büyücüler, ustalar ve guruların aynı şeyleri söylemiş oldukları görülür. 'Tüm bu cehalet ve acıyı eğer bir tek şeyi anlarsan ortadan kaldırabilirim. Ben içindeyim. Bu ayrı olarak konuştuğunu sandığın kişi ayrı değil. Biz biriz ve bir olduğumuz düzeyde hiçbir probleminiz yoktur.'"

Arthur, Merlin'e kendisini dünyaya çok az çıkardığından yakındığında Merlin güldü. "Dünya mı? Köyde gördüğün o insanların yaşadığını nereden çıkartıyorsun? Onlar zevk ve acı için endişeleniyor, birinin peşinden koşup diğerini çaresizce reddediyorlar. Canlıyken, yaşamlarını ölüm için endişelenerek geçiriyorlar. Zenginlik ve fakirlik takıntıları haline gelmiş ve bu en derin korkularını besliyor."

Allahtan, içteki büyücü bunların hiçbirini deneyimlemez. Çünkü o, gerçeği bilir ve bunun dışındakiler önemli değildir. Zıtlıkların oyunu –zevk ve acı, zengin ve fakir, iyi ve kötü–

sadece büyücünün bakış açısıyla görmeye başlayınca ya kâdâr gerçek gibi görünür. Ama yine de günlük yaşam sahnesinin, sıradan insanlar için çok gerçek olduğunu inkâr etmez büyücü. Yalnızca duyularınıza, gördüklerinize ve hissettiklerinize inanırsanız, dışarıdaki yaşam oyunu da gerçektir.

Ölümlüler, görüntülerle ilgili bu takıntıları ve anlam arayışı için büyücülere başvurmuşlardır. Tam olarak daha fazlanın ne olduğunu bilmeden, şu yaşadığımızdan daha fazla bir şeyler olmalı diye düşünür ölümlüler. "*Neyi gördüğün üzerine düşünerek zaman harcama, niye gördüğünü düşün.*"

Böylece ilk ders şuna gelir: Sınırsız benliğini görmek için sınırlı benliğinin ötesine bak. Ölümlülük maskesini atıp büyücüyü bul. O, içinizden başka bir yerde değildir. Ancak göreceklelerinizi tam zamanında görürsünüz, adım adım. Görmezden önce, hayatta, yaşadığınızdan daha fazla bir şeyler olduğuna dair bir his gelir. "Beni bul" diye fısıldayan ince bir sestir bu. Çağırın ses, fazla duygusal olmayan, huzur dolu ve kendi içerisinde doyum halindedir -ve bulması o kadar da kolay değildir. O, büyücünün olduğu kadar, sizin de sesinizdir.

Dersle Yaşama

Merlin'in sözleri, toprağın derinliklerine sızan su gibi derin bir düzeyde etkisini gösterir. Bugün topraktan çıkan kaynak suyu, binlerce hatta milyonlarca yıl önce yağmur olarak düşmüştü. Toprağa sızan bu suyun hakkında kimse pek bir şey bilmez; nereye gider, derin kaya katmanlarında nelerle karşılaşır. Ama bir gün yerçekiminden kurtulan su, şaşırtıcı bir şekilde saf ve temiz olarak karanlık diplerden çıkar.

Merlin'leyken de böyle olur. Oturup birkaç dakika dinlerseniz, sözleri yerleşmeye başlar. Bırakın bu olsun ve bilgelik işini görsün. Herhangi bir sonuç beklemeyin, sadece olanlara dikkat edin. Olan herşey iyidir.

İlk ders büyücüyü bulmak ve onun, zihin ya da duygular tarafından adapte edilmiş bakış açısından çok farklı olan bakış açısına saygı göstermektir. Duygular hisseder ve tepki verir. Bunlar, uyarımlara anında tepki veren deniz lalesi (sea anemone)⁶ 'nin kapanan kolları gibi anidir. Acı, duygusal olarak kapanmanıza neden olurken haz, genişleyip kendinizi özgür hissetmenizi sağlar.

Öte yandan zihin, daha ağır bir şekilde işler. Geniş bir anılar dosyasına sahiptir ve sürekli bunların arasında gidip gelir. Yeniyi, eskiyle karşılaştırıp karar verir; bu iyidir, şu kötüdür, şu tekrarlanabilir ama bu tekrarlanamaz. Duygular ise bir duruma, kendiliğindenlikle ağlayan veya gülen bir bebek gibi düşünmeden, ani tepkiler verir. Zihnin, hafıza bankasına başvurup gecikmiş bir tepki verir.

Büyücüde her iki tepki de yoktur; ne ani, ne de gecikmiş; o, sadece vardır. Dünyayı görür ve her ne oluyorsa bırakır olsun. Ancak bu, pasif bir davranış değildir. Büyücünün dünyasındaki herşeyin temeli, "Ben herşeyim" bilgisine dayanır. Bu yüzden büyücü, dünyayı olduğu gibi kabul ederken, herşeyi kendini kabullenmenin ışığında, yani sevginin ışığında görür. Büyücünün sevgi tabirinin sessizlikte gizli oluşu ilginçtir. Duygular açısından sevgi, bir hissin ani kabarışıdır; baştan çıkarıcı bir uyarana karşı duyulan kuvvetli bir çekilim. Zihnin de kendi yöntemleri vardır ama çok farklı değildir: zihin geçmişte haz vermiş deneyimleri tekrarlamayı sever. Temelde "Bunu seviyorum" demek, "Daha önce yapmaktan çok hoşlandığım bu şeyi

⁶ Anamon: Denizde yaşayan bir tür çiçek. Dışarıdan bir uyarım geldiğinde yüzen esnek kolları aniden içe kapanır. (Çev.)

tekrarlamayı seviyorum" demektir. İşte bu yüzden zihin de, duygular da seçicidir. Seçmek yanlış değildir ama çaba gerektirir. Her ne kadar çaba sarf etmenin iyi olduğu ve çabasız bir şey elde edilemeyeceği öğretilse de, durum böyle değildir. Varlık, çabayla elde edilemez.

Daha ince düzeylerde, seçmek reddetmeyi de beraberinde getirir. "Bundan hoşlanıyorum" demeden önce diğer tüm seçenekleri reddetmeniz gerekir. Reddettiğimiz şeyler, korkulardan dolayı üstü kapatılmaya eğilimlidir. Zihin ve duygular, acı ile ızdıraba tarafsızca yaklaşmazlar; korkar ve reddederler. Bu seçme alışkanlığı çok enerji harcatır çünkü zihin sürekli incinme, hayal kırıklığı, yalnızlık ve diğer tüm acı verici deneyimlerin tekrarlanmaması için tetikte bekler. Peki zihin ne zaman sessiz kalacak?

Sessizliğin olmadığı yerde büyücüye yer yoktur. Sessizlik olmadan yaşama hakettiği değer verilemez ki bu açmamış bir gülün yaprakları kadar narindir. Ölümlüler, büyücülerin korkusuz yaşadıklarını gördüklerinden dolayı onlara akıl danışmaya gelmişlerdir. Büyücüler başlarına gelen her şeyi kabul ederler, hatta bağışlarına basarlar. Ölümlüler, "Bunu nasıl beceriyorsun?" diye sorduğunda, büyücünün cevabı şu oldu: "İçine bak, sadece huzurun olduğu yere."

Öyleyse Merlin'in dünyasına girerken ilk adım, bunun var olduğunu kabul etmektir -bu yeterlidir. Bu derse başladığınızda zihniniz, kendisinininkinden farklı, geçerli olan başka bir bakış açısına "Hayır!" diyerek isyan edebilir. Duygularınız da güvensizlik, endişe, sıkıntı, şüphe ve nefret ile buna katılabilir -her ne çıkarsa. Bu hislere karşı koymayın. Bunlar, ayırıp seçmenin eski ve alışkanlık yapmış halleridir. Zihin, reddederek kendini önemli kılar. Yıllarca, hoş olmayan şeyleri uzak tutarak size hizmet etti. Soru şudur: Zihnin taktikleri işe yarar mı? Zihin, sizi zeki kılmada başarılı olabilir ancak sizi mutlu, doymun ve kendinizle barışık yapmak için yeterli donanımına sahip değildir.

Merlin, zihinle tartışmaz. Tüm tartışmalar düşünmekten doğar ve büyücü düşünmez. O, görür. Bu, mucizevi olana açılan kapıdır çünkü içinizde ne görürseniz dışarıya da onu yansıtırsınız. Bu ilk dersi yaşayın. Bırakın bilgeliğin ırmağı varlığınızın derinlerindeki gizli geçitlere sızsın ve gözlemleyin.

Büyücü iinizdedir ve bir tek şeyi ister: Doęmayı.

İKİNCİ DERS

*Sihir ancak masumiyetin dönüşüyle
geri gelebilir.*

Büyücünün özü dönüşümdür.

Genç Athur her sabah ormandaki göle yıkanmaya giderdi. Tipik bir çocuk gibi o da, bu işi pek zevkle yapmazdı. Sıkça, dedikodu yapan kızıl sincaplara, saksagaanlara veya sabun ile sudan daha ilginç olan herhangi bir şeye takılırdı.

Merlin, çocuğun yüzünü, boynunu ve her yerini görünür bir şekilde kaplayan kiri pek fazla önemsemezdi. Ama büyücünün sabrının taşıdığı gün geldi; "Kulaklarının arkasında fasulye bile yetiştirilir! Gölde bir dakika bile harcasan önemli değil, ama orada bir şeyler yap."

Arthur boynunu eğdi. "İtiraf etmeye korkuyordum Merlin, ama ne zaman suya eğilsem yansımamı göremiyorum; nerede yıkanacağımı hatta nasıl bir şeye benzediğimi bile."

Çocuk kafasını kaldırdığında, Merlin'in sevinçle yanında durduğunu görünce şaşırdı. Merlin büyük bir zümrütü çocuğun eline ödül olarak tutuşturarak (Arthur bunu daha sonra denizi geçmek için kullanmıştır), "İşte" dedi. "İtaatsizliğini, masumiyetini kaybetmenin göstergesi sanmıştım ama yanıldığımı görüyorum. Yansımanın olmaması, ben-imajı'nın olmadığını gösterir. Ben-imajı'nı nedeniyle şaşırmazsan masumsundur.

Dersi Anlama

Masumiyet, üstü örtülmeden önceki doğal durumumuzdur. Üstünü örten şey ise ben-imajımızdır. Kendimize ne kadar dürüstçe bakmaya çalışsak da, yıllar içerisinde kompleks bir şekilde birbirine geçerek oluşmuş bir imaj görürüz. Bir insanın yüzündeki kırışıklık ve çizgiler, geçmişteki mutluluk ve üzüntüleri, zafer ve yenilgileri, idealleri ve deneyimleri anlatır. Başka bir şey görmekse pek olası değildir.

Büyücü kendini her yerde görür çünkü onun bakışı masumanedir. Yargılama, etiketleme ve tanımlamalardan uzaktır. Bir büyücü, hâlâ bir ego'su ve ben-imajı'nın olduğunu bilir ama bunlar onu engellemez. O bunları tamlığa yani hayatın bütünlüğüne karşı olarak görür.

Ego, "Ben" dir; size ait olan bakış açısı. Masumiyette bu bakış açısı berrak bir mercek gibidir. Masumiyet olmadan, ego'nun odaklanması oldukça bozuktur. Eğer bir şeyleri bildiğinizi düşünüyorsanız –kendiniz de dahil olmak üzere– aslında kendi yargılamalarınızı ve etiketlemelerinizi görüyorsunuz. Birbirimizi tanımlamak için kullandığımız en basit isimler bile –*arkadaş*, *aile* ve *yabancı* gibi– yargılarla yüklüdür. Örneğin arkadaş ve yabancıların arasındaki uçurum önyargılarla doludur. Arkadaşa bir türlü, yabancıya başka türlü davranılır. Bu yargılamalar, onları su üstüne çıkarmasak da, tozun merceği kirletmesi gibi görüşümüzü bozarlar.

Büyücü nesneleri etiketlendirmedeği için onları olduğu gibi görür. Onun camında toz olmadığından, tüm dünya parlaktır. Aynı ince melodi herşeyde duyulur; "Kendini seyreyle." Tanrı, etrafına bakıp her yerde sadece kendisini gören birisi olarak tarif edilebilir; biz O'nun suretinden yaratıldığımız için, bizim dünyamız da bir bakış penceresidir. Ölümlülerin dikkati tamamıyla başka şeylere yönelmiş olduğundan, büyücünün bu bakış açısını çok garip

bulmuşlardır. Dışarıya bakıp nesnelerin büyüüne kapıldılar ve gördükleri herşeyi isimlendirip kullanmak için can attılar. Tüm kuşlarla vahşi hayvanlar isimlendirilmeliydi. Yemek veya zevk için bitkiler yetiştirilmeliydi. Topraklar, keşfedilip fethedilmek için vardı.

Merlin bunların hiçbirine ilgi göstermedi. Büyücüler genelde meşe, ceylan veya takımyıldız gibi en sıradan şeylerin bile isimlerini bilmezler. Ama bir büyücü dallı budaklı bir meşeye, yemek yiyen bir ceylana veya geceleyin gökyüzüne saatlerce bakabilir ve bunu tüm benliğini vererek yapar.

Ölümlüler, böyle derin bir ilgiye sahip olmak istemişlerdir. Dünyaya böyle önyargısız, zevkle nasıl bakılacağı sorulduğunda Merlin: "Masum değilsiniz. Bir şeyi etiketlediğinizde onu değil, onun etiketini görürsünüz," demiştir. Bunu izah etmek çok kolaydır. Ormanda iki yabancı şövalye karşılaştığında dost mu yoksa düşman mı olduklarını anlamak için hemen amblemlerine veya flamalarına bakarlardı. Ancak bu anlaşıldıktan sonra harekete geçerlerdi. Eğer dost ise kucaklanıp ziyafete davet edilir, sohbele çağırılırdı. Bir düşmanla ise sadece savaşılabiliyordu.

Bu etiketleme takıntısının, tamamıyla zihne ait bir davranış olduğunu söyler Merlin. Kafalarımızda böyle milyonlarca etiket taşıyoruz ve zihnimiz bu etiketler arasında ışık hızıyla dolaşabilir. Zihnin hızı hayranlık vericidir ama bu hız bizi sıkıntıdan kurtarmaz. Hakkında fikir yürütebildiğiniz şeyleri deneyimlemişsinizdir ve deneyimlediğiniz şeylerden de sıkılacaksınız. "Bir meşeye, ceylana veya yıldıza neden bir dakikadan fazla bakamadığınızı merak ediyor musunuz?" dedi Merlin. "Zihinlerinizin feryatlarını duyuyorum, 'Yine mi aynı şey' diyerek yeni bir şey için çılgınca koşuşturmaya başlıyorsunuz."

"Bunun niye bir problem olduğunu anlayamıyorum" diye sordu köyün yaşlılarından biri. "Dünya büyük, doğa da büyüleyici şeyler ve dönüşümlerle dolu."

"Bu oldukça doğru" diye onayladı Merlin, "ama senin söylediğine göre hiçbirşey bayağılaşmamalı ve sıkılmamalıdır. Dışarıda sayısız nesnenin olduğu inkâr edilemez. Ama sıkıntının ölümlüler arasında yaygın bir şikâyet olduğu da gerçektir, öyle değil mi?" Yaşlı adam başını sallayarak onayladı.

"Ama yine de doğru kelimeyi kullandın" diye devam etti Merlin. "*Dönüşüm*. Ama sürekli dönüşmesi gereken sensin. Paslanmaya yüz tutmuş benliğine dünyayı yeni gözlerle görmeyi bekleyemezsin."

Büyücü hiçbirşeyi iki defa aynı şekilde görmez. Ormandaki bir geyiğe bakarken varlığının yeni bir yönünde; nezaketinde, zerafetinde, çekingenliğinde veya inceliğindeymiş gibi derinlere bu yüzden dalar. Gözler masum ise herkes bu nitelikleri görebilir. Gülün yaprakları gibi açılırlar. Masumiyetiniz var olan tek çiçektir. Bu saflık nasıl geçici değil ise, onun gördüğü dünya da ölümsüzdür.

Dersle Yaşama

Bu dersi okuduktan sonra masumiyete şöyle bir dokunabilmek için kendinize biraz zaman ayırın. Bu, insanların sandığından daha kolaydır. Bilinmesi gereken ilk şey ne *yapılmaması* gerektiğidir. Şu anki durumunuzu yargılamayın. Yorgun veya üzgün olabilirsiniz. Çok kızgın, korku dolu olabilirsiniz veya birçok yargılamanız olabilir. Tüm bunları bir an için unutun, çünkü Merlin'in dediği gibi, masumiyet zihninin ötesindedir.